

ως. "Ετερος, ὡσαύτως ὑπέργηρος ὀδοηκοντοῦτης κοζάκος, Μάρκος Γλουγίη, ζῶν εἰσέτι ἐν Τούλτζη, βεβαίῳ τὴν μετοχὴν τῶν Κοζάκων κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Μεσολογγίου.

Κ. Α. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΖΕΙΝ

Ὁ γερμανὸς ἀρχικαγγελάριος συνομιλῶν ποτε μετὰ τοῦ Ἰουλίου Φάβρου προσέφερεν αὐτῷ πούρον. Ὁ Ἰούλιος Φάβρος εὐχαριστήσας δὲν ἐδέχθη τὸ προσφερθὲν, εἰπὼν ὅτι δὲν καπνίζει. «Κακὰ κάμνετε νὰ μὴ καπνίζετε,» εἶπεν ὁ Βίσμαρκ· ὁ συνδιαλεγόμενος περὶ πραγμάτων, ἅτινα ἐνίοτε φέρουσιν εἰς θερμὴν συζήτησιν καὶ εἰς σφοδρότητας τῆς συνομιλίας πράττει καλλίτερον νὰ ὀμιλῇ καπνίζων. "Ὅταν τις καπνίζῃ, ἰδοῦ, βλέπετε, τὸ σιγάρον, τὸ ὅποιον ἔχει, τὸ ὅποιον στριφογυρίζει εἰς τὰς χεῖράς του καὶ τὸ ὅποιον δὲν θέλει νὰ ἀφήσῃ νὰ πέσῃ εἰς τὸ ἔδαφος, παραλῦει ὀλίγον τὰς ψυχικὰς κινήσεις. Τὸ σιγάρον μᾶς καθησυχάζει ἠθικῶς χωρὶς νὰ ἐπιδράσῃ ποσῶς ἐπὶ τοῦ πνεύματός μας. Τὸ σιγάρον εἶνε μία παρέκκλισις. Ὁ κυανοῦς καπνός, ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται τῇ στιγμῇ ταύτῃ σπειροειδῶς καὶ ὄν παρακολουθεῖ τις χωρὶς νὰ θέλῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, προξενεῖ εἰς ἡμᾶς αἴσθημα εὐάρεστον, καθιστᾷ ἡμᾶς ἐπιδεικτικωτέρους εἰς συμφιλίωσιν. Ὁ καπνίζων εἶνε εὐτυχής· ἔχει ἀπασχολημένον τὸ βλέμμα του, ἡ χεὶρ αὐτοῦ εὐρίσκειται εἰς ἐργασίαν, εὐχαριστεῖ δὲ καὶ τὴν ὄσφρησίν του. Ὁ καπνίζων κλίνει νὰ κάμνῃ ἀμοιβαίως παραχωρήσεις, τὸ δὲ ἔργον ἡμῶν ὡς διπλωματῶν συνίσταται ἐξ ἀμοιβαίων ἀτελευτήτων παραχωρήσεων. Ἦμεῖς, μὴ καπνίζων, ὑπερτερεῖτε ἐμοῦ, τοῦ καπνιστοῦ, καθ' ἓν καὶ μόνον, εἰσθε ἀγρυπνότεροι καὶ προσεκτικώτεροι, ὑστερεῖτε ὅμως κατὰ τοῦτο δύνασθε νὰ παρασυρθῆτε καὶ ν' ἀκολουθῆσετε κινήσιν τινα αὐθόρμητον.» Ταῦτα δὲ λέγων ὁ Βίσμαρκ ἔρριψε πρὸς τὸν Φάβρον βλέμμα πλήρες εἴρωνος ὑποψίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Βρασίλια τὰ παραπτώματα τῶν μαύρων τιμωροῦνται κατὰ βαρβαρώτατον τρόπον, ὑπομιμνήσκοντα τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ μαῦροι ὑπέφερον τὰ πάντα ἐκ τῆς σκληρότητος τῶν ἀποίκων.

Προσφάτως μαῦροὶ τινες στασιάζοντες καὶ ἐμπρήσαντες γαίας τινάς, συνελήθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐφυλακίσθησαν μέχρις οὐ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην. Ἄλλ' οἱ λευκοὶ συμπόλιται αὐτῶν, βαρυνθέντες τῆς βραδύτητος τῆς δικαιοσύνης, ἐφόρμησαν

κατὰ τῶν φυλακῶν, καὶ λαβόντες τοὺς μαύρους ἀπηγάγονσαν αὐτοὺς αὐτοστιγμῆ· ἔμειναν δὲ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰ σώματά των εἰς τὴν ἀγχόνην πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν λοιπῶν.

Ἄλλὰ σκληρότερον εἶνε τὸ ἐπόμενον· Μαῦρός τις, ἀπαυδῆσας ἐκ τῶν καθημερινῶν ραβδισμῶν, ἐδραπέτευσε τοῦ κτήματος, ἐν ᾧ εἰργάζετο. Μετὰ τινοσ χρόνου περιπλάνησιν ἐντὸς τῶν δασῶν ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήθη. Ὁ κύριός του, ὅπως ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λοιπῶν δούλων πᾶσαν προθυμίαν νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμά του, ἐστοχάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν συλληφθέντα εἰς ἀληθὲς μαρτύριον. Κατ' ἀρχὰς διέταξε νὰ τῷ δώσωσι πεντήκοντα ραβδισμοὺς, ἔπειτα δὲ, ὅταν ἤρξατο τὸ αἷμα νὰ ρέῃ ἐκ τῶν σαρκῶν του, ἐβύθησεν αὐτὸν ἐντὸς κάδου πλήρους ὄξους. Ἄλλὰ δὲν περιωρίσθη ὡς ἐδῶ ἡ σκληρότης του. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν προσήλωσε τὸν μαῦρον ὄλιως γυμνὸν ἐπὶ δοκοῦ, καὶ διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου ἤρξατο καίωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῶν εὐαισθητοτέρων μερῶν τοῦ σώματος του, χωρὶς νὰ συγκινηθῇ ἐκ τῶν φρικωδῶν κραυγῶν τοῦ θύματος, τοῦ ὁποίου τὸ μαρτύριον ἐτελείωσε μετὰ τῆς ζωῆς· ὅταν ὑπέκυψε, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς ὀδύνης, ὅλον τὸ σῶμά του ἦτο μία εἰδεχθῆς πληγὴ.

Ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος στατιστικοῦ πίνακος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνδεῶν Παρισίους κατὰ τὸ 1883 ἐξάγομεν τὰς ἐξῆς λεπτομερείας· Ἐκ χιλίων ἐνδεῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ γραφεῖα 226 ἐγεννήθησαν ἐν Παρισίοις, 706 εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ 67 εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἐν Παρισίοις γεννηθέντες ἐνδεεῖς ὑπολογίζονται ὡς ὄντες τὸ πέμπτον τοῦ συνόλου τῶν πενήτων· οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Γάλλοι ὑπερβαίνουναι τὰ ἐπὶ τὰ δέκατα τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, καὶ οἱ ξένοι ἀποτελοῦσι περίπου τὸ ἓν δέκατον. Ἐπὶ χιλίων δὲ ξένων ἐνδεῶν διαμενοντῶν ἐν Παρισίοις, ἡ κατ' ἐθνικότητα διαίρεσις εἶνε ὡς ἐξῆς· Βέλγοι 276, Γερμανοὶ 190, Ἰταλοὶ 132, Ἑλβετοὶ 127, Ἀγγλοὶ 66, Ὀλλανδοὶ 56, Ρῶσοι 35, Αὐστριακοὶ 30, Ἰσπανοὶ 22, ἀγνώστου ἐθνικότητος 66.

Ὁ πλοῦσιος κ. Δ*, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἶνε γνωστός εἰς τοὺς χρηματιστικοὺς κύκλους πολιορκεῖται πάντοτε ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν ἐπινοούντων καθ' ἐκάστην καὶ μίαν νέαν ἐπιχείρησιν, οἷον ἐκμεταλλεύσεις μεταλλείων, κατασκευὴν σιδηροδρόμων, λίμνων ἀποξηράσεις, κ.τ.τ. ζήσονται παρ' αὐτοῦ νὰ λάβῃ μετοχὴν. Ἄλλ' εἰς πᾶσαν τοιαύτην αἴτησιν ὁ Δ* ἀπαντᾷ ἀναλλοιώτως διὰ τοῦ ἐπομένου τρόπου·

Κύριε,

Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ ὅτι ἠβελήσατε νὰ ἀποταθῆτε καὶ πρὸς ἐμὲ ἵνα γείνω μέτοχος εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιχείρησίν σας... Ἐπὶ τούτῳ σᾶς εἶμαι λίαν ὑπόχρεως καὶ ὑπογράφωμαι...

(Ἐδῶ δέον νὰ στραφῇ ἡ σελίς. Ὁ ἐπιχειρηματίας εἶνε πλήρης χαρᾶς· στρέφει τὴν σελίδα καὶ εὐρίσκει τὸ τέλος τῆς φράσεως·)

«Ὁλως πρόθυμος δοῦλός σας Δ*»